RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 89.809 van 26 september 2000
in de zaak A. 91.729/XII-2591.

In zake : Greta VERLEYE,
wonende te BREDENE,
Sloepenstraat 9

tegen :

Scholengroep 27 - Oostende,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Greta VERLEYE op 11 mei 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 maart 2000 van de raad van bestuur van de Scholengroep nr. 27 (Oostende), waarbij ze "m.i.v. de dag volgend op het ter Post aanbieden van deze dienstbrief" preventief wordt geschorst;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 september 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat R. ROMBAUT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Verzoekster Greta VERLEYE is vast benoemd rekenplichtig correspondent. Zij is als zodanig tewerkgesteld aan het BSGO Bredene.

2. Bij brief van 28 februari 2000 wordt ze uitgenodigd voor een hoorzitting door de raad van bestuur van de scholengroep 27 (Oostende) op 14 maart 2000. De tenlastelegging luidt volgens verzoekster als volgt :

> "Mevrouw Linskens akteert dat de heer Tonla Briquet, medewerker van de afdeling Financiën, bij een grondig onderzoek van de boekhouding een kastekort ontdekte van 2.100.732 F voor intendance en 267.894 F voor derdengelden bedraagt. Voor dit kastekort blijkt u gedeeltelijk verantwoordelijk te zijn".

3. Na de hoorzitting, op 14 maart 2000, besluit de raad van bestuur verzoekster met toepassing van artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs preventief te schorsen. Die beslissing wordt inzonderheid gemotiveerd met verwijzing naar "het feit dat een personeelslid dat beschuldigd wordt van dergelijke feiten, waarbij in rekening moet gebracht worden dat deze tenlastelegging uitgaat van een verantwoordelijk ambtenaar van de toezichthoudende diensten, niet over de morele integriteit beschikt om, hangend het onderzoek ten gronde, in effectieve dienst te zijn".

Deze beslissing wordt bij brief van 21 maart 2000 aan verzoekster ter kennis gebracht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij ter zitting aanvoert dat het verzoek onontvankelijk is omdat het origineel van verzoeksters vordering tot schorsing geen uiteenzetting van de feiten bevat waaruit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet blijken;

Overwegende dat een aantal van de bijgevoegde afschriften wel een dergelijke uiteenzetting bevatten; dat aan de verwerende partij zo'n afschrift is betekend, zodat zij in haar nota op die uiteenzetting heeft kunnen repliceren en haar recht van verweer niet in het gedrang is gebracht; dat noch het auditoraat noch

de zetel van de Raad van State door dit euvel gehinderd blijken te zijn bij hun onderzoek van de vordering; dat een formaliteit geen doel op zich is, zodat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat verzoekster volgende uiteenzetting geeft van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

"Het nadeel dat verzoekster ondergaat is duidelijk. Zoals tegenpartij ook zegt : «Bredene is Brussel niet».
Verzoekster en haar gezin is goed bekend in de gemeenschap.
Door de bestreden maatregel wordt er zeer veel gepraat over verzoekster.
Mensen begrijpen niet het onderscheid tussen een preventieve schorsing en een ontslag; zij zien alleen dat verzoekster niet meer op de school aanwezig is en trekken daaruit, ook tengevolge de kwaadaardige roddels, de conclusie dat verzoekster gestraft is t.g.v. ontoelaatbare praktijken.
Verzoekster ervaart deze verdachtmakingen als zeer erg. Zij trekt zich terug in haar woning; neemt geen deel meer aan het verenigingsleven; doet buiten haar woonplaats boodschappen enz.
De weerslag op haar gezinsleven met 3 opgroeiende kinderen is groot.
Haar echtgenoot is commissaris bij de gemeente-politie. In deze hoedanigheid komt hij met zeer veel mensen in contact.
Hij merkt ook een zekere terughoudendheid t.o.v. zijn persoon.
Het erge is dat hij zich niet op een directe wijze kan verdedigen omdat de reacties die hij krijgt of meent op te merken zijdelings en besmuikt zijn.
Verzoekster ondervindt ook op gebied van loopbaan-planning een groot nadeel.
Zij probeert al jaren om full-time te kunnen gaan werken.
Elke sollicitatie op huidig moment is echter onmogelijk; hoewel zij probeert. Elke directie reageert echter afwachtend.
Door de bestreden maatregel kan zij ook het voor-deel dat het nieuwe statuut haar biedt, niet concretiseren. Zij zou immers voorrang krijgen bij elke benoeming binnen haar functie, binnen haar scholengroep. Ook dit valt weg.
Verzoekster meent dat de opgelegde maatregel totaal onredelijk is.
Het nadeel dat zij erdoor ondergaat is zeer groot. De bestreden maatregel is onbepaald in tijd.

Dit verergert nog de gevolgen.
Verzoekster meent dat het nadeel dat zij ondergaat niet kan goedgemaakt worden door louter een arrest ten gronde";

Overwegende dat de verwerende partij daarop als volgt repliceert :

"De Raad van Bestuur heeft in haar motivatie nadrukkelijk in overweging genomen dat de bedoelde kastekorten zonder enige twijfel de hoofdelijke aansprakelijkheid van verzoekster aan de orde stellen.
De feiten zijn ernstig en kunnen onmogelijk worden ontkend.
Het dossier werd aan het Rekenhof overgemaakt.
Het moet duidelijk zijn dat wie tekorten van zulke aard opbouwt en er niet in slaagt op deskundige wijze de rekenplichtigheid waar te nemen, er alleen maar kan toe bijdragen dat verdere tekorten ontstaan wat gelet op de zeer moeilijke situatie in de betrokken school niet verenigbaar is met het handhaven van de daadwerkelijke uitoefening van de functie van verzoekster.
De maatregel is genomen om redenen die precies een preventieve schorsing als maatregel hebben doen ontstaan, namelijk het functioneren van de school-gemeenschap beschermen.
Zonder dat over de fout een uitspraak is gedaan kan evenwel niet naast de feiten worden gekeken.
De preventieve schorsing is een ordemaatregel en heeft slechts voor ogen de orde te herstellen.
Verzoekster heeft meer dan de gelegenheid om minstens aan te tonen in het kader van de procedure voor het Rekenhof dat de tekorten niet bestaan.
Verzoekster is als rekenplichtige hoofdelijk aansprakelijk en minstens had zij datgene waartoe zij was gehouden dienen te ondernemen, namelijk het geven van afrekeningen omtrent de rekenplicht.
Het morele nadeel dat verzoekster aanhaalt zal conform constante rechtspraak van Uw raad rechtgezet worden door de morele voldoening die (indien dit zou tussenkomen) een annulatiearrest zou geven.
Verzoekster verliest evenwel uit het oog dat de ordemaatregel eerder beoogt de schoolgemeenschap te beschermen dan haarzelf.
Wat de potentiële nadelen betreft die verzoekster opsomt, dient te worden gesteld dat zij geenszins concreet -en verzoekster legt ook geen enkel stavingsstuk voor waaruit blijkt dat zij inderdaad omwille van wat het voorwerp is van dit verzoek-schrift- enig nadeel omtrent haar statuut heeft geleden.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aanwezig.

Daarenboven komt dat de preventieve schorsing als ordemaatregel verzoekster handhaaft in de administratieve stand waarin ze zich bevindt (en/of bevond) zodat ook hier geen nadeel kan worden gezien";

Overwegende dat vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest; dat het, overeenkomstig verzoeksters betoog, uitzonderlijk anders kan zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn; dat verzoekster echter geen annulatiemiddel aanwijst dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit;

Overwegende dat artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bepaalt dat behalve bij strafrechtelijke vervolging, de preventieve schorsing niet meer dan één jaar mag duren; dat dit zo begrepen moet worden dat de preventieve schorsing niet langer mag duren dan nodig is om uit te maken of er tuchtrechtelijk opgetreden dient te worden, met als absoluut maximum een jaar; dat een personeelslid dat langer dan nodig preventief geschorst blijft de opheffing van de preventieve schorsing bij het bestuur kan vragen -zelfs vóór het verstrijken van het jaar- en bij weigering een annulatieberoep tegen de weigering, eventueel vergezeld van een vordering tot schorsing, kan instellen; dat die overweging uiteraard niets afdoet aan het feit dat mede vanwege haar tijdelijk karakter een preventieve schorsing normaal geen schorsing van uitvoering wettigt; dat ze wel moet verklaren dat de

tijdelijkheid van de preventieve schorsing maar een beletsel kan zijn voor een schorsing van uitvoering wanneer het bestuur er niet lichtvaardig mee omspringt;

Overwegende dat voor zover de preventieve schorsing door de publieke opinie ten onrechte als een bewijs van verzoeksters schuld zou worden beschouwd, dit geen nadeel is dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf, die immers geen beoordeling van verzoeksters schuld of onschuld inhoudt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig september 2000, door :

de HH. J. BAERT, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**